

Tereza Pittermanová

BÍLÁ EVROPA

HISTORIE A BUDOUCNOST

1. díl: Zánik bílé rasy

Tereza Pittermanová

BÍLÁ EVROPA

HISTORIE A BUDOUCNOST

1. díl:
Zánik bílé rasy

Jonathan
LIVINGSTON

Copyright © Tereza Pittermanová, 2026
Cover picture © Victor Mendoza / Pixabay, 2026

ISBN 978-80-7551-445-5 | PDF

Obsah

Úvod	6
USA a EU	8
Situace v Evropě	11
Pojem islamizace	12
Migranti v EU	14
Islám v současné západní Evropě	16
Z Evropy islámský kontinent	25
Nízká porodnost v Evropě a České republice	27
Likvidace bílé rasy na západě	29
Rasismus v Africe a vraždění albínů	32
Albinismus a socializace	34
Části těl albínů jako talismany	36
Obchod s těly albínů	38
Duchové v africké Zambii	40
Zdravotně sociální problémy albinismu v Africe	42
Rituální vraždy albínů i ve 21. století	45
Albinismus jako zdroj šamanů	48
Boj za práva albínů	51
Bílý rasismus v Jihoafrické republice	55
O genetické válce proti bílé rase	58
Konec známé evropské civilizace	61
Demokracie je odsouzena Koránem	65
Pojem rasismus obecně	69
Budoucnost Evropy	71
Vymírání bílé rasy	74

Přelidnění planety	78
Systematická likvidace bílé populace	81
Západní civilizace, bílá rasa a genocida	84
Great replacement theory (nahrazování bělochů migrací)	88
Bílý nacionalismus	90
Facebook a zákaz bělošského nacionalismu a separatismu	93
Facebook a zákaz popírání holokaustu	96
Závěr	98
 Citace	 99
Seznam literatury a zdroje	100
Odborná terminologie	109

ÚVOD

Evropa se ocitla na prahu nové éry. Pohled na její mapu už dávno není jen pohledem na statické hranice národních států, ale na dynamický prostor, kterým proudí myšlenky, kapitál, kultura a v neposlední řadě lidé. Otázka migrace se stala jedním z nejskloňovanějších, nejvášnivějších a zároveň nejsložitějších témat současnosti. Definuje politické debaty, plní titulní strany médií, rozhoduje volby a formuje každodenní realitu na předměstích i v centrech evropských metropolí.

Tato kniha, *Budoucnost Evropy*, si neklade za cíl nabízet jednoduchá černobílá řešení nebo se přiklánět k lacinému populismu jedné či druhé strany. Jejím záměrem je nahlédnout pod povrch novinových titulků. Migrace totiž není fenoménem, který začal včera, ani krizí, která zítra pomine. Je to historická problematika, která provází lidstvo od nepaměti.

V následujících kapitolách se společně podíváme na migraci z různých úhlů pohledu. Prozkoumáme data a fakta, která často v emocemi nabitě veřejné debatě zapadají. Budeme se zabývat ekonomickými dopady, sociokulturními proměnami i geopolitickými souvislostmi, které lidi k opuštění svých domovů vedou.

„Migrace není problém, který je třeba vyřešit, ale realita, kterou je třeba řídit.“

Součástí knihy je také několik kapitol zaměřených na problematiku týkající se bílého rasismu v Africe, kde jsou dodnes v některých kmenech lidé s menším obsahem pigmentu v kůži zabíjeni, dokonce pojídáni. Toto hororové téma, které se zakládá na skutečných událostech dodává knize napětí, které čtenáře vtáhne do děje.

Tato kniha je pozvánkou k racionálnímu, hlubokému a otevřenému dialogu o tom, jakou budoucnost pro Evropu vlastně chceme.

USA A EU

Spojené státy Americké vznikly vyhlazením původních obyvatel, stejným způsobem vznikají kromě Ruského civilizačního okruhu ty Evropské.

Dle všeho budeme ve jménu nových Spojených států vyhlazeni, zbytky naší populace budou uzavřeny v rezervacích a zbytek Evropy bude islamizován a sjednocen. (VELIČKA, 2017)¹⁾

O likvidaci části Evropanů se postará masová migrace muslimů, kteří mají dle Koránu povinnost zabít všechny, kteří tuto víru odmítají, nebo je přeměnit na věřící.

„Kaddáfí (vládcem Libye do roku 2011) musel být zavražděn, aby k nám mohli proudit sta tisíce migrantů. Sýrie musela být rozvrácena, aby k nám mohli proudit sta tisíce Syřanů. A invaze z Afriky sílí.“ (JANEČEK, 2011, s. 1)

U břehů Afriky se nachází spousta lodí, vozících africké uprchlíky do Evropských přístavů. Tito uprchlíci mají být přijímáni na přání Italů všemi přístavy ve Středoziemním moři. Celý tento proces je již předem domluvený a řízený. (JANEČEK, 2011)²⁾

Vše začalo od konce druhé světové války, kdy neustále vznikají a rostou nové kolonie přistěhovalců, kteří jsou nepřizpůsobiví. Západ, který již nejspíš absolutně ztratil víru ve svoji existenci, navíc posedlý historickou vinou kolonialismu a rasismu bohužel

nemá již schopnost hájit své občanské svobody a práva ve srovnání se sebejistou kulturou islámu, jež nezná odloučení od církve a státu.

Příběh stručně, ale výstižně popisuje problémy, týkající se masové migrace a složitého, až nemožného soužití různých kultur. Na jedné straně slyšíme zastánce neomezené migrace, na druhé naopak ty nepomáhající.

Vzhledem k naší neschopnosti dávat si do souvislosti každodenní události, pohodlnosti a ignorování nepříjemných zpráv v médiích nás to unáší do situací, z níž můžeme lehce sklouznout čím dál tím tvrději k potlačování občanských protestů

Kniha *Zánik bílé rasy*, dává do souvislosti „syndrom vyhoření“ západní Evropy s jejím kulturním a společenským rozkladem, umocněným a urychleným nekontrolovanou, a naopak povzbuzovanou migrací. Příběh vcelku logicky vystihuje dramaticky narůstající spor evropské společnosti se západní (USA) a východní (RUSKO) mocností, jejímž cílem je vyměnit evropský lid. (JANEČEK, 2017)

* * *

Doposud se naší zemi vyhýbaly jakékoliv formy muslimského terorismu, jelikož Česká republika je dle různých výzkumů nejateističtější zemí na světě.

Islám se nás ale týká stejně, jelikož rozdíl v porodnosti mezi muslimy a nemuslimy v západních státech vede k tomu, že během 21. století budou mít významné evropské země muslimskou většinu.

Díky prohlubujícím se hospodářským rozdílům mezi muslimskými a nemuslimskými zeměmi můžeme pozorovat, že kdekoli

se prosadí islámská mentalita, znamená to pro ekonomiku dané země pohromu.

Kam asi tak povede vyčerpání ropných nalezišť, k němuž již delší dobu dochází? Netřeba zmínit ještě islámský terorismus, který může život v Evropě radikálně proměnit. Česká veřejnost totiž na rozdíl od západoevropských národů měla velmi málo zkušeností s muslimy. Jisté je, že tato Evropa nezůstane Evropou, jakou jsme ji znali a to, ať už nadcházející konflikt dopadne jakkoliv. (MURRAY, 2018)³⁾

SITUACE V EVROPĚ

Díky islamizaci mohou zmizet celá století historie evropských států. Náš dobrácký přístup a příliv migrantů, který již není pod kontrolou může podkopat základy celé evropské společnosti. Když se ohlédneme do dávné minulosti, kdy vládli a obývali dnešní Ameriku indiánské kmeny, vydali se zločinci či zkrachovalci z Evropy na tzv. plavbu do tzv. Nového světa. Onen Nový svět byl pro původní obyvatele světem jediným. Když kolonisté potřebovali pracovní sílu na budování nových kolonií, celý tenhle proces, takže invaze z Evropy do Ameriky byla také řízena. Noví obyvatelé se pak vzepřeli svým vládcům a jejich potomci dnes žijí a vládnou ve Spojených státech. Celé jejich živobytí a působení profituje na systému založeném na vyhubení původních obyvatel Indiánů. Vzhledem k tomu, že Spojené státy již neprosperují tak, jak by chtěli, chtějí již dlouho, a to od konce II. světové války, vybudovat nové Spojené státy právě v Evropě. Po rozpadu Sovětského svazu, který dříve zabíral nad polovinu Evropy svými satelity, se zdálo, že Spojeným státům již nic nestojí v cestě. Z toho důvodu se brutálně rozšiřovala americká okupace Evropy skrz EU, která byla formálně změněna na totalitní a diktátorský režim po násilném vnucení Lisabonské smlouvy Evropě. Tato smlouva byla po počátečních odmítnutí Francií a Irskem přijata násilím. Jelikož se však nedařilo nastolit Spojené státy evropské, došlo k opakování historie, tzv. „vypůjčení plánu z minulosti“. (JANEČEK, 2017)

POJEM ISLAMIZACE

Islamizace vyjadřuje proces, kde se určitý jedinec, skupina lidí či celá společnost přiklání k víře v Islám. Celý proces pak probíhá, když stoupá počet jedinců, kteří se k Islámu přiklánějí, což může probíhat i příchodem nových muslimů. U pojmu islamizace rozlišujeme dva druhy, islamizaci mírumilovnou a islamizaci násilnou. Mírumilovná islamizace je označená jako misijní činnost, zatímco násilná islamizace vyjadřuje vládu různých náboženských režimů, nebo útoky cizí moci. Podle sociologů nefunguje český stát tak, jak by měl. Vzhledem k tomu, že počet zemřelých pravidelně převyšuje počet nově narozených a nůžky mezi bohatými a chudými se rozevírají, je nutné zajímat se a řešit bezpečnost země. Propočty statistických úřadů ukazují, že v České republice bude v roce 2035 o něco méně obyvatel než dnes, kdy je nás kolem 11 milionů. To, že Česko míří správným směrem, že prosperuje se zdálo, až do covidové pandemie...

V minulosti bylo vše jiné, vše bylo tak nějak v pořádku a v souladu s přírodním zákonem. Deformace společnosti směrem k materiálnímu zapůsobila velice efektivně a mnohé uchvátil konzum a virtuálnost.

Lidem prostě nejvíce schází pokora, prostota a samostatná úvaha. Nejhorší je však absence víry ve vlastní sílu a odvahu, či osobní zodpovědnost. Rodičovství, mateřství, to všechno mnozí považují za zotročení či sebeobětování. Společnost totiž produkuje jedince

s nechutí k přírodou daným úlohám a obrovským odporem k čemukoliv obyčejnému a průměrnému.

Co se pohodlnosti týče, doby nikdy nebývaly lehké, naopak bývaly mnohem těžší časy. Faktem však zůstává, že jsou to právě těžké časy, které nás nejvíc naučí. Těžká doba hlavně produkuje pevné charaktery a učí člověka býti člověkem, vážit si své přirozenosti a celkově sebe sama.

Vzhledem k tomu, že nastoupila psychoanalýza, kult krásy, bohatství, kariérismus, společenstva rodičovských a mateřských pudů téměř zanikla. I pouto předávané z matky na dceru, generace za generací zcela zmizelo v propadlišti dějin. Kdysi byly doby, kdy nemožnost donosit nebo porodit dítě, bylo ranou do ženské duše. Dnes jako by někdo vyjmul ženě přirozenou touhu lásky a snažil se ji nahradit sebeláskou. Diktát společnosti se snaží lidi zmanipulovat informacemi o tom, že štěstí je nejvyšší míra uspokojování vlastních potřeb. Taková diktatura je však neúprosná a zcela pošlapává ideu mateřství, rodiny a obyčejného lidského štěstí obecně. (MATĚJŮ, 2024)⁴⁾

MIGRANTI V EU

„Aktuálně snaha rozkomíhat loďku dosti zesílila a uvědomme si jedno, pokud se podaří plavidlo naklonit opravdu tak, aby natekla do loďky voda, jsme ztraceni. Ta voda není jiná než ta u libyjských, italských a jiných břehů.“ (PASEKOVÁ, 2016, s. 3)

Jediné, o co nyní garnitura EU usiluje, je abychom ztratili stabilitu. Masové množství migrantů k nám skutečně bude dál proudit. Noví vůdci, plni lidských ideálů otevřou svoji náruč a nepřátelské ovzduší vůči EU bude zneutralizováno. Harmonizaci sociálních systémů a vybudování tzv. odtoku pro nové ctižádostivé Evropany z již hroutících se zemí nebude bránit nic. (PASEKOVÁ, 2016)⁵⁾

Když reagují na neřízené přijímání migrantů do velkých velkoměst Evropy, jež vždy doprovází vysoká kriminalita a sexuální násilí (často nepotrestaného), myslím, že taková společnost, která nedokáže ochránit své děti, nemá žádnou budoucnost.

Vše je dobře viditelné na příkladu rakouského desetiletého chlapce, kterého migrant z Iráku znásilnil ve vídeňském bazénu a je muž k osvobození údajně postačilo tvrzení, že takto jednal pouze nouzově. I přesto, že se tyto věci stále dějí, lidé jako by zamrzli. Jako by každý měl strach si připustit, nebo nechtěl či nemohl pochopit, že už nic nebude a není jako dříve. Svých mírumilovných představ o Evropě se nechceme vzdát. V našich životech jsme

se naučili odmítat realitu a popírat skutečnosti, které nás děsí. (iDnes.cz, 2016)⁶⁾

To, že lidská rasa je takzvaný sociální konstrukt, to znamená, že se její pojetí mění v závislosti na místě i čase, na tom se shoduje převážná část současné vědy. „Židé byli dlouho vnímáni jako nábožensky odlišní, v určitém místě a čase ale začali být považováni za biologicky odlišnou rasu, což vedlo k holokaustu“. (ZANGA, 2024)

Věda obecně také zmiňuje přistěhovalce do USA z Irska, kteří nebyli v určitém historickém období považováni za bílé. Dále vědci upozorňují, že příklon k rase coby spíše sociální, než biologické kategorii není výsledkem žádné politické korektnosti.

Jelikož se v minulosti ukázalo, že podle tělesných znaků, jako je velikost a tvar lebky nebo očí, nelze vědecky stanovit přesnou hranici mezi rasami. Celá řada biologů se už začátkem 20. století přikláněla k názoru, že pro pochopení lidské rozmanitosti je mnohem důležitější genetika. Díky pokroku v této oblasti se ukázalo, že genetické rozdíly mezi lidmi jsou velmi malé, že tvoříme pouze jednu jedinou rasovou skupinu. Vědci a vědkyně se po celá staletí rasového myšlení nedokázali shodnout, které znaky mají lidské rasy vlastně odlišovat. Barva kůže nebo struktura vlasů je vždy proměnlivá napříč prostředím. (ZANGA, 2024)

Rasismus i otrokářství současná moderní společnost zcela po právu odsuzuje a odmítá, protože oba jevy odporují názorům svobodné společnosti, lidské důstojnosti a základním právům každé lidské bytosti. I přes tento pozoruhodný pokrok v historii lidstva, otrokářství a rasismus stále přetrvávají i v dnešní společnosti. (ZANGA, 2024)⁷⁾

ISLÁM V SOUČASNÉ ZÁPADNÍ EVROPĚ

Západní Evropa dnes hostí asi 20 až 25 milionů muslimů. Podle různých odhadů, které nejsou přesné, dělí se následovně:

11 milionů	ve Francii
5 milionů	v Německu
3 miliony	ve Velké Británii
1 500 000	v Holandsku
1 500 000	v Itálii
500 000	v Belgii
500 000	ve Španělsku
500 000	v Rakousku
500 000	ve Švédsku
500 000	ve Švýcarsku.

(MÝTINA, 2026)

„Jde o masu lidí, dvakrát až dvaapůlkrát početnější než český národ. Obývají hlavní města a ostatní hospodářská a kulturní centra kontinentu. Většina jich přišla jako pracující v období plné zaměstnanosti v prvních třech desetiletích po skončení 2. světové války“. (MÝTINA, 2026, s. 3)

Nezaměstnanost je dnes vážným problémem už skoro čtyři desetiletí (od brutálního zvýšení cen ropy v r. 1973). Proto migranti

dále pokračují v procesu usazování v západoevropských zemích, především jako ilegální přistěhovanci.

Proti tomuto jevu nejsou západoevropské vlády schopny energicky bojovat. Důvodem je, že jsou paralyzované tlakem „antirasis-tických“ organizací a celkovou náladou společnosti, která nechce, či necítí se být oprávněna hájit svou totožnost a své zájmy.

Kandidát v prezidentských volbách ve Francii Jean-Marie Le Pen byl obžalován z podněcování k rasové nenávisti. Jeho případ je dobrým příkladem. Prohlásil, že až ve Francii bude dvacet milionů muslimů, budou v ní vládnout oni. Další ukázkou je italský předseda vlády Silvio Berlusconi, který vzbudil velké rozhořčení a vyvolal mnoho protestů. Prohlásil totiž něco, co by se nám mohlo zdát zcela samozřejmé. Tímto názorem se přikláněl k tomu, že nemůžeme položit rovnítko mezi všemi civilizacemi. Také, že si musíme být vědomi předností naší civilizace, zásad a hodnot, které přinesly všem zemím, jež je přijaly, blahobyt, a především zaručují respekt lidských práv i náboženské svobody.

Ti, jejichž starostí je zabránit asimilaci-holokaustu muslimů ve společnosti, která je přijala, je mezi nenápadnými muslimskými přistěhovanci masové množství. Oni usilují hlavně o to, udržet muslimskou identitu přistěhovalců. Mimo to také aktivně propagují konverzi místních lidí k islámu s jediným cílem. Aby se muslimská menšina stala jednoho dne většinou. K celému procesu pak dochází postupným začleňováním mezi nemuslimské většiny do muslimské menšiny, s tím, že většina postupně přijímá muslimskou morálku a víru. Ve finále se plně ztotožňuje s islámem. (MÝTINA, 2026)⁸⁾

Neonacistický švýcarský vůdce a člen společnosti Thule Ahmed Huber také patří mezi konvertity islámu. Dále italský neofašista Manuel Negri, který bojoval proti Spojeným státům v rámci sil

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Zánik bílé rasy***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.